

Остатокътъ на нощтъ ся стори много дългъ на княза; и прѣди да остави бала, като бѣше хвърлилъ маскѣтъ, заповѣда на сичкытъ двореcky чиньницы да дойдѣтъ утрѣ въ палата му и прати извѣстіе и на министрытъ си. Той приказа при тѣхното присѣтствіе, що му ся бѣше случило съ непознатѣтъ; и като свърши думѣтъ си, той ся заклѣ, че не ще познава другѣ женѣ отъ неѣ, каквото и да ѣ бы было лицето. Секой си помисли, както и князътъ по-прѣди, че тази женѣ, за коѣто ся вѣнчаваше, ще ѣ страшна на глѣдъ. Но кое бѣше смайваніето на сичкото събрание, когато Невѣнка хвърли маскѣтъ си и имъ ся показа съ едно най-хубаво лице, което може да си въобрази человекъ? Туй бѣше чудото, че както князътъ, тѣй и другитѣ ѣ непознахѣ отведенѣжъ, защото спокойствіето и самотата ѣ бѣхѣ угойли и направили по-хубава; тѣ си само шѣпнехѣ че тя приличаше въ лицето на другѣтъ княгыньѣ. Князътъ слисанъ, че бѣше измаменъ съ такавъ пріятенъ начинъ, неможеше да продума; но Грозана прѣкъсна мълчаніето съ честитеніе на сестрѣ си за повърщаніето на мѣжовѣтъ ѣ любовь. „Какъ! повыка князътъ, мигаръ туй мило и остроумно лице ѣ Невѣнка? Какъ? чрѣзъ какво магіюсване присъедини тя на хубостѣтъ си и разумъ и характеръ, отъ които ся крайно лишаваше? Дали нѣкоя милостива вълшебница направи туй чудо за нейнѣ ползѣ? — Туй не ѣ никакво чудо, отговори Невѣнка; азъ бѣхъ занемарила да образувамъ моитѣ естественны дарбы; моитѣ злочестіи, самотата и сѣвѣтитѣ на сестрѣ ми отворихѣ очитѣ ми, и мя принудихѣ да придобіѣмъ наклонности въ испытваніе за наукѣ и мѣдрость. — И тѣзи наклонности ми вдѣхнахѣ еднаѣ привязан-